

[Indenrigsministeren.]

man har hidtil ment at maatte afslaa dem, fordi man mener at maatte forbeholde Stenene til de nævnte Formaal.

Der var i 1937 154 000 Sten, af disse er brugt ca. Halvdelen, saadan at der nu er ca. 80 000 tilbage. Efter det hittidige Forbrug at dømme vil det altsaa sige, at man endnu har en Reserve, som kan strække til over 8—10 Aar, og jeg finder det da fornuftigt, at man beholder denne Reserve, saa meget mere som det ikke vil betyde ret meget, om disse Sten bringes ud i den almindelige Boligproduktion.

Det ærede Medlem Hr. Poul Hansen (Svendborg) fremsatte dernæst en Kritik af Krigsforsikringen af Bygninger. Jeg skal dertil bemærke, at selve Opdelingen af Krigsforsikringen af Bygninger i 5 forskellige Forbund forudsætter, at Krigsskaderne ikke vilde falde jævnt over hele Landet. Dette er som ventet heller ikke sket for Bygningsskadernes Vedkommende, og som jeg tidligere udtalte her i Tinget, finder jeg det ikke muligt og rimeligt at ændre ved dette Grundlag.

Hvad specielt Schalburtageskaderne angaar, kan jeg ikke se, at de adskiller sig saadan fra anden Krigsskade, at der er Grund til, de skal dækkes paa en særlig Maade.

Det ærede Medlem fandt dernæst, at Optrækningen af Krigsforsikringspræmierne burde udstrækkes over 10 Aar. Heller ikke paa dette Punkt kan jeg være enig med det ærede Medlem, idet jeg finder, at det er rettest at faa afviklet Tabet ved disse Skader hurtigst muligt, og medens der endnu i al Almindelighed hersker Pengerigelighed.

Vedrørende Spørgsmaalet om Panthavernes Deltagelse i Krigsrisikoen vil jeg blot sige, at for saa vidt der herved tænkes paa Realkreditinstitutterne eller Ejerne af Kredit- og Hypotekforeningernes Kasseobligationer, kan man ikke med Rimelighed overværte nogen Del af Byrden paa dem, idet disse med den forholdsvis ringe Krigsskade, der er sket, ikke har haft nævneværdige Fordele af Krigsforsikringsordningen, idet de, selv om der ingen Krigsforsikring var gennemført, vilde have dels det solidariske Ansvar, dels Debtors personlige Hæftelse og endelig Grunden at holde sig til. Med Hensyn til de øvrige Pantdebitorer, der har en mindre betryggende Sikkerhed, kan jeg heller ikke se, at det er muligt og rimeligt at overværte nogen Del af Byrderne paa disse. Det er nu engang saaledes, at det er Ejeren, der har Risikoen og Fordelene ved en Ejendom.

Til Slut skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. Aidt, der omtalte de Beslæggelser, der har fundet Sted i Henhold til midlertidig Lov Nr. 307 af 29. Juni 1945 om Tillæg til Indkvarteringsloven, at nævnte Lov udløber til Nytaar, og at jeg i det andet høje Ting har fremsat Forslag om dens Forlængelse. I min Fremstillingstale dør og i de til Lovforslaget knyttede Bemærkninger er der meget udførligt gjort Rede for hele Forholdet, og jeg kan formentlig paa nuværende Tidspunkt nøjes med at henvise dertil.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Torsdag den 28. November, Kl. 13 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1947 til 31. Marts 1948.

Mødet hævet Kl. 16³⁵.

30te Møde.

Torsdag den 28. November Kl. 13.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1947 til 31. Marts 1948.

Forhandlingen genoptoges.

Formanden: Jeg giver Ordet til den højtærede Kirkeminister, der ogsaa vil tale paa den højtærede Undervisningsministers Vegne.

Kirkeministeren (Hermansen): Da Undervisningsministeren ikke er i Stand til at møde her i Tinget i Dag, skal jeg paa hans Vegne søge at besvare en Del af de Spørgsmaal, der er stillet til ham under Finanslovdebatten.